

FESTTALER

KIRSTEN HASTRUP 60 ÅR

Den 20. februar 2008 blev professor Kirsten Hastrup, Institut for Antropologi, Københavns Universitet, 60 år. Dagen fejredes med flere festforelæsninger, overraskende optræden af Odin Teatret og champagne og små lækre vandbakkelser. Ud over af Kirsten Hastrup selv var der festtaler af professor Frans Gregersen, Danmarks Grundforskningsfonds Center for Sociolingvistiske Sprogforandringsstudier, og professor Susan Wright, DPU.

Tidsskriftet Antropologi har her glæden af at præsentere Kirsten Hastrups forelæsning samt en festlig prolog af og ved Cecilie Rubow.


PROLOG

ved Cecilie Rubow

Anledningen kender vi, Kirsten Hastrup. 60 år, det er i dag. Programmet er tre forelæsninger, kaffe, et glas og en kage. Og midt i det hele, en overraskelse. Her en kort prolog

Hovedpersonen er selvfølgelig Kirsten
og det livsværk,
der er i fuld gang med at blive skabt.
En grand old lady
der løber stærkt
er i gang med at udfolde sit mellemværende
sit engagement og sin særlige vilje til viden.

Vi kender mange Kirstener anno 2008.
Kirsten som professor
skribent og forfatter
redaktør, arrangør og vejleder
mentor, forelæser og underviser.
Kirsten i råd, nævn, udvalg og styrelser.



Hende med de mange børn.
Kirsten som malkepige, henne i fisken.
Kirsten som Kirsten i Odin Teatrets teaterstykke.

Du sidder her i dag som ambassadør for antropologien
for altid handler det om antropologi
nye projekter, ansøgninger, nu især mere Grønland.
Altid i bevægelse, følgende dit instinkt
altid på vej frem efter en tanke, nye gangbare stier.

Når man går på jagt i det enorme forfatterskab,
er der altid en Kirsten
med næsen i sporet på tilsyneladende modsætninger
i sproget
landskabet, historien
traditionen og videnskaben.
Modsatninger, som skal nedsmeltes, mildnes, opblødes
afgrunde, der skal krydses, brydes og svejses sammen.
Det er altid de store kategorier, du angriber
og nærmest blodtørstigt kaster dig over for at vise paradokserne
de tredje positioner og de midlertidige sammenfald.

Bare for at tage et udvalg af, hvad antropologi handler om i det forfatterskab:
Det handler om at forholde sig til kultur
som både faktisk forhold og som analytisk begreb.
Udspille dilemmaerne mellem deltagelse og observation.
Afdække hvordan naturen er historiseret og historien naturaliseret.
Nedbryde skellet mellem værdier og kendsgerninger
og enheden mellem det ideelle og materielle.

Det handler også om
at opdage pludselige tavsheder i den åbne tale.
Vise midlertidige sammenfald mellem løgn og sandhed
og åbenbarede ansigter bag skjulte masker.
Mærke det ikke-fortales skjulte effekter
og øjeblikkes ikke-tilfældighed.
Lade intuitionen glide ind i rationaliteten og finde de steder,
hvor myten bliver til historie.

Antropologi er at anerkende både forskelle og enheder
at skræve hen over svælget mellem det særlige og det generelle

finde vejen in between
de tredje positioner
og at blive de tredje personer.

Det bliver ofte ret vildt,
for det handler også om at se foreningen mellem stedet og bevægelsen. Begribe
det udstrakte der presses sammen i tætheder.
Ane samtidighed mellem den virkelige masse
og de kortlivede elementer.
Huske på vekselspillet mellem erindring og væren.
Fatte at sandhedsidealener indebærer tvivl
og at selv ensomhed, angst og eksil momentant kan blive
forvandlet til hjemlighed og 'vi'.

Netop dér fornemmer man en vægtløshed
en åndeløshed
i både en kærlighed til dybe strukturer
og flydende praksis,
så modsætninger opløses,
forgrunde og baggrunde forudsætter hinanden,
periferier og centre svinger i bevægelser uden faste målestokke, tilbagevirkninger
koblinger
betydningsglidninger
fleksibilitet i, ja, hvad?
Et overraskende assortiment:
Stendysser og gelænderkugler
kvædemarmelade og huldrefolk
linedansere, kelttere, tingsteder, hvaler
og isbræer.

Kirsten skriver et sted,
at antropologi er hendes 'eksistentielle grundlag'
et andet sted, at hun har en „personlig tro på antropologiens værdi“
og „at der vil altid være et kulturelt overskud“
eller „et ubeslaglagt potentiale for forandring“.
Det tror vi på.

Da vi planlagde denne begivenhed, stod det hurtigt klart for os, at person og profession ikke kan adskilles, og at dagen skulle have et fagligt element. På vegne af Institut for Antropologi siger vi kort sagt: til lykke og lykke til.

